

Prenos osobných údajov do zahraničia

EISI, o.z.

Európska únia
Európsky sociálny fond

Operačný program
**Efektívna
verejná správa**

EISI *European Information
Society Institute*

Realizované občianskym združením European Information Society Institute v rámci projektu Priateľské dátové prostredie v zdravotníctve. Tento projekt je podporený z Európskeho sociálneho fondu v rámci operačného programu Efektívna verejná správa.

Za obsah tohto dokumentu je výlučne zodpovedný European Information Society Institute, o. z.

Obsah

ÚVOD	1
1 PRENOS OSOBNÝCH ÚDAJOV V RÁMCI KRAJÍN EURÓPSKEJ ÚNIE.....	2
2 PRENOS OSOBNÝCH ÚDAJOV DO TRETÍCH KRAJÍN ALEBO MEDZINÁRODNÝM ORGANIZÁCIÁM	3
2.1 Prenos osobných údajov na základe rozhodnutia Európskej komisie o primeranosti	3
2.2 Prenos osobných údajov na základe prijatia primeraných záruk ...	4
3 PRENOS OSOBNÝCH ÚDAJOV DO SPOJENÝCH ŠTÁTOV AMERICKÝCH (USA).....	7
ZÁVER.....	9
BIBLIOGRAFIA.....	11
Všeobecne záväzné právne predpisy	11
Iná použitá literatúra	11

Úvod

Vo všeobecnosti platí zásada, že voľný pohyb osobných údajov v Európskej únii nie je z dôvodu ochrany fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním osobných údajov žiadnym spôsobom obmedzený ani zakázaný. Uvedené vychádza z toho, že v členských štátoch Európskej únie platí rovnaký, veľmi vysoký štandard právneho rámca ochrany osobných údajov pri ich spracovaní a nie je také nutné zabezpečovať bezpečnosť inštitucionálne. Prevádzkovateľ ale pri odovzdaní údajov inému správcovi musí mať zároveň na takýto prenos dostatočný právny dôvod. Právny dôvod sa vyžaduje aj vtedy, ak správca prenáša údaje mimo krajiny Európskej únie, vtedy však navyše musia byť splnené podmienky pre prenos osobných údajov aj z hľadiska inštitucionálneho zabezpečenia.

Formy odovzdávania osobných údajov môžu byť rôzne. Za prenos osobných údajov sa nepovažuje iba odovzdanie od jedného subjektu k druhému, ale tiež aj ich sprístupnenie subjektu v tretej krajine, a to napríklad aj sprístupnením na diaľku cez internet. V tejto súvislosti je nevyhnutné poukázať na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-101/01 (Bodil Lindqvist), ktorý sa zaoberá otázkou cezhraničného toku údajov, resp. prenosu údajov, kde Súdny dvor EÚ uvádza, že zásada týkajúca sa toho, že samotné zverejnenie (osobných) údajov nemá byť považované za cezhraničný tok údajov, sa vzťahuje aj na online verejné registre, aj hromadné oznamovacie prostriedky, ako sú napríklad (elektronické) noviny a televízia. Ako „cezhraničný tok údajov“ je možné označiť len oznámenie určené konkrétnym príjemcom.¹ Teda zverejnenie osobných údajov na webových stránkach nepredstavuje medzinárodný prenos údajov.

Prenos osobných údajov môže byť realizovaný buď v rámci krajín Európskej únie, alebo mimo Európskej únie a rovnako tak aj medzinárodným organizáciám.

¹ Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-101/01, Bodil Lindqvist zo 6. novembra 2003, ods. 27, 68 a 69.

1 Prenos osobných údajov v rámci krajín Európskej únie

Prenos osobných údajov v rámci krajín Európskej únie sa označuje ako cezhraničný prenos osobných údajov. Za cezhraničný prenos osobných údajov, tak ako to uvádza článok 4 ods. 23 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov (ďalej len „**Nariadenie**“), možno považovať buď „*spracúvanie osobných údajov, ktoré sa uskutočňuje v Únii v kontexte činností prevádzkarní prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa vo viac ako jednom členskom štáte, pričom prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ sú usadení vo viac ako jednom členskom štáte*“, alebo „*spracúvanie osobných údajov, ktoré sa uskutočňuje v Únii kontexte činností jedinej prevádzkarne prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v Únii, ale ktoré podstatne ovplyvňuje alebo pravdepodobne podstatne ovplyvní dotknuté osoby vo viac ako jednom členskom štáte*“.

Ako stanovuje čl. 1 ods. 3 Nariadenia nie je voľný pohyb osobných údajov z dôvodu ochrany jednotlivcov v súvislosti so spracovaním osobných údajov obmedzený ani zakázaný. Z hľadiska inštitucionálneho zabezpečenia osobných údajov platí voľnosť ich pohybu. Prevádzkovateľ však nesmie zabúdať, že na odovzdanie osobných údajov inému prevádzkovateľovi musí mať vždy právny základ úplne rovnako, ako by chcel odovzdať osobné údaje inému prevádzkovateľovi zo Slovenskej republiky.

Zóna voľného pohybu osobných údajov bola Dohodou o európskom hospodárskom priestore rozšírená o ďalšie štáty (Nórsko, Island a Lichtenštajnsko). Ak má teda slovenská spoločnosť prevádzkarne alebo pobočky vo Francúzsku a Nemecku a medzi týmito entitami dochádza k prenosu osobných údajov, nie je potrebný žiadny iný špecifický základ na legalitu tejto spracovateľskej operácie. Situácia by však bola odlišná, ak by spoločnosť mala pobočku alebo prevádzkareň v Spojených štátoch amerických. V takom prípade by už bolo potrebné uskutočniť prenos osobných údajov na inom základe.

2 Prenos osobných údajov do tretích krajín alebo medzinárodným organizáciám

Všeobecná zásada prenosu osobných údajov do tretích krajín je upravená v čl. 44 Nariadenia a § 47 zákona č. 18/2018 o ochrane osobných údajov a vyjadruje, že: prenos osobných údajov, ktoré sa spracúvajú alebo sú určené na spracúvanie po prenose do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii, sa môže uskutočniť len vtedy, ak prevádzkovateľ a sprostredkovateľ dodržiavajú podmienky vrátane podmienok následného prenosu osobných údajov z predmetnej tretej krajiny alebo od predmetnej medzinárodnej organizácie do inej tretej krajiny alebo inej medzinárodnej organizácii.

Uskutočnenie takéhoto prenosu predstavuje zvýšené riziko zásahu do práv a slobôd dotknutých osôb, najmä riziko nezákonného zneužitia osobných údajov alebo ich nezákonného poskytnutia. S ohľadom na zabezpečenie a ochranu práv a slobôd dotknutých osôb Nariadenie vo svojej kapitole V uvádza podmienky, za rešpektovania ktorých možno prenos osobných údajov realizovať. Všetky tieto uvedené podmienky musí dodržať nielen prevádzkovateľ, ale aj sprostredkovateľ. Prenos osobných údajov možno zrealizovať len za predpokladu, že sa osobné údaje prenášajú do tretích krajín alebo medzinárodným organizáciám na základe rozhodnutia Európskej komisie o primeranosti, čo značí, že táto krajina alebo medzinárodná organizácia zabezpečujú primeranú úroveň ochrany osobných údajov podľa čl. 45 Nariadenia, alebo prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ prijali primerané záruky podľa čl. 46 Nariadenia, alebo došlo k schváleniu záväzných vnútropodnikových pravidiel podľa čl. 47 Nariadenia, prípadne bola udelená niektorá z výnimiek podľa čl. 49 Nariadenia.² V ďalšom texte sa budeme bližšie venovať prenosu osobných údajov do tretích krajín a medzinárodných organizácií na základe rozhodnutia Európskej komisie o primeranosti a na základe prijatia primeraných záruk.

2.1 Prenos osobných údajov na základe rozhodnutia Európskej komisie o primeranosti

V prípade, že Európska komisia vydá rozhodnutie prijaté kolégiom komisárov o tom, že tretia krajina alebo časť jej územia či medzinárodná

² VALENTOVÁ, T. a kol.: *GDPR/ Všeobecné nariadenie o ochrane osobných údajov. Zákon o ochrane osobných údajov. Praktický komentár*. Bratislava: Wolter Kluwers, 2018. s. 254.

organizácia zabezpečuje primeranú mieru ochrany osobných údajov, bude môcť prevádzkovateľ prenášať osobné údaje do tretích krajín. Avšak bude musieť splniť aj ostatné požiadavky na spracúvanie osobných údajov, ktoré stanovuje Nariadenie, s výnimkou potreby splnenia dostatočných záruk bezpečnosti vyplývajúcich z čl. 46 až 49 Nariadenia. Vydaniu tohto rozhodnutia prechádza veľmi podrobné preskúmanie právneho poriadku tretej krajiny, existencie právneho štátu, prepisov o národnej bezpečnosti, trestného práva, prijatých pravidiel ochrany údajov, existencie dozorných orgánov v oblasti ochrany osobných údajov a úrovni presadzovania ochrany osobných údajov, ako aj jej medzinárodných záväzkov a zmlúv, ktoré daná skúmaná tretia krajina prevzala. Udelený status a existencia vyššie uvedených skutočností sa preskúmava minimálne raz za štyri roky a zároveň je potrebné vyhodnocovať potencionálne zmeny v rámci predmetného štátu.

V prípade, že sa zistí, že tretia krajina alebo medzinárodná organizácia už nezaručujú primeranú úroveň ochrany, môže Európska komisia zrušiť svoje rozhodnutie o udelení statusu primeranosti. Tieto rozhodnutia prijaté podľa smernice o ochrane osobných údajov zostávajú v platnosti dovtedy, kým ich Európska komisia nezruší, nenahradí alebo nezmení v súlade s Nariadením.

Európska komisia zverejňuje v Úradnom vestníku Európskej únie a na svojich webových stránkach zoznam tretích krajín, v ktorých je podľa jej rozhodnutia zabezpečená primeraná úroveň ochrany, alebo naopak už dostatočne zabezpečená nie je. Uskutočňovať prenos do týchto krajín, resp. území je možné v obdobnom režime ako pri prenose osobných údajov v rámci Európskej únie. Ide o nasledovné krajiny: Andorra, Argentína, Faerské ostrovy, Guernsey, Izrael, Jersey, Kanada, Nový Zéland, Ostrov Man, Švajčiarsko, Uruguay, Japonsko, Spojené štáty americké (spoločnosti v režime Privacy Shield) – špecifická forma prenosu.

2.2 Prenos osobných údajov na základe prijatia primeraných záruk

V prípade, ak vo vzťahu k niektorej tretej krajine neexistuje rozhodnutie Európskej komisie o primeranosti, ktorému sme sa bližšie venovali v predchádzajúcej podkapitole, existujú alternatívne základy pre cezhraničný prenos osobných údajov, ktoré sú uvedené v čl. 46 Nariadenia.

Primerané záruky podľa Nariadenia poskytujú:

- a) právne záväzný a vykonateľný nástroj medzi orgánmi verejnej moci alebo verejnoprávnymi subjektmi;
- b) záväzné vnútropodnikové pravidlá v súlade s článkom 47 Nariadenia;

- c) štandardné doložky o ochrane osobných údajov, ktoré prijala Komisia v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 93 ods. 2 Nariadenia;
- d) štandardné doložky o ochrane osobných údajov, ktoré prijal dozorný orgán a ktoré schválila Komisia podľa postupu preskúmania uvedeného v článku 93 ods. 2 Nariadenia;
- e) schválený kódex správania podľa článku 40 Nariadenia spolu so záväznými vymáhateľnými záväzkami prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v tretej krajine spočívajúcimi v uplatňovaní primeraných záruk, a to aj ak ide o práva dotknutých osôb;
- f) schválený certifikačný mechanizmus podľa článku 42 Nariadenia spolu so záväzným a vymáhateľným záväzkom prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v tretej krajine spočívajúcim v uplatňovaní primeraných záruk, a to aj ak ide o práva dotknutých osôb.³

Ďalej sa budeme bližšie zaoberať predovšetkým štandardným doložkám prijatých Európskou komisiou a štandardným doložkám prijatých dozorným orgánom, nakoľko k ich využitiu najčastejšie dochádza aj v praktickej rovine.

Štandardné zmluvné doložky, ktorých znenie schvaľuje Európska komisia, poskytujú dostatočné záruky ochrany osobných údajov pozostávajúcich najmä z adekvátnej ochrany základných práv a slobôd dátových subjektov a zároveň reálnej vymožitelnosti špecifických práv, ktoré sú v ich dispozícii.

Komisia zatiaľ v rámci svojej právomoci vydala dva druhy zmluvných doložiek, ktoré je možné použiť vo vzťahu medzi prevádzkovateľom z EÚ a prevádzkovateľom z tretej krajiny. Druhou kategóriou sú zmluvné doložky použiteľné medzi prevádzkovateľom z EÚ a sprostredkovateľom z tretej krajiny. Zmluvné doložky je možné zaviesť do iných zmluvných vzťahov ako ich súčasť, a nie je nevyhnutné ich uzatvárať samostatne popri primárnej zmluvnej dokumentácii. Jedinou podmienkou je, aby takto implementované zmluvné doložky neznižovali štandard nastavený Európskou komisiou, t. j. nesmú byť v rozpore voči schváleným zmluvným doložkám alebo ohrozujúce základné ľudské práva a slobody dátových subjektov. Naopak je prípustné doplniť zmluvné doložky o ustanovenia zvyšujúce štandard nastavený Komisiou. Doložky schválené Komisiou na základe ustanovení smernice o ochrane osobných údajov sú až do ich zmeny alebo zrušenia zo strany Komisie platným právnym základom pre prenos osobných údajov do tretích krajín.⁴

³ Článok 46 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov

⁴ BERTHOTHY, J. a kolektív: *Všeobecné nariadenie o ochrane osobných údajov*. Praha: C. H. Beck, 2018. s. 387.

Pre štandardné doložky, ktoré boli prijaté dozorným orgánom a schválené Európskou komisiou, platia tie isté požiadavky ako pre doložky prijaté Európskou komisiou.

3 Prenos osobných údajov do Spojených štátov amerických (USA)

Osobitné a špeciálne postavenie pri prenose osobných údajov majú Spojené štáty americké (USA). Aj USA sú na stránke Európskej komisie uvedené medzi krajinami zaručujúcimi primeranú úroveň ochrany, avšak v inom režime než tie štáty, pre ktoré platí rozhodnutie o primeranej ochrane osobných údajov.

Primeraná ochrana sa voči územiu USA ako takom neuplatňuje, ale dochádza k jej aplikácii vo vzťahu k spoločnostiam, teda príjemcom, ktorí sú súčasťou tzv. Privacy Shield (štít súkromia). Tento štít súkromia bol vytvorený v rámci spolupráce Európskej komisie a vládnych orgánov USA za účelom zachovania úzkych obchodných väzieb. Pristúpiť k tomuto kroku boli nútení práve preto, že Európska únia aj USA majú značne odlišnú filozofiu ochrany osobných údajov, na základe čoho sa právna úprava USA považuje z európskeho pohľadu za nedostatočnú, a preto je pokladaná za krajinu s nepostačujúcim zabezpečením ochrany osobných údajov.⁵

Štítu súkromia predchádzal tzv. Safe Harbour (bezpečný prístav), ktorý obsahoval základné princípy, ktoré ten, kto do bezpečného prístavu vstupoval, musel dodržiavať. Z toho sa odvodzovalo, že je z jeho strany zaistená postačujúca ochrana, a preto mu bolo možné poskytnúť osobné údaje bez akýchkoľvek ďalších administratívnych prekážok.

Dňa 6. októbra 2015 došlo k zrušeniu bezpečného prístavu rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-362/14 Maximilian Schrems v. Data Protection Commissioner.⁶ Po tomto rozhodnutí bolo potrebné vytvoriť nový právny rámec, ktorý by upravoval prenos osobných údajov do USA. Tento nový právny rámec predstavuje práve už vyššie spomínaný štít súkromia. V prípade, ak má americká spoločnosť záujem o využitie tohto mechanizmu, je povinná sa samocertifikovať na Ministerstve obchodu USA. Pokiaľ dôjde k splneniu týchto podmienok, bude sa takýto príjemca, resp. dovozca osobných údajov USA považovať za subjekt s dostatočne primeranou ochranou osobných údajov, v súvislosti s čím bude môcť dôjsť k prenosu údajov bez ďalšieho administratívneho zaťažovania. Zoznam amerických spoločností, ktoré sa zaviazali dodržiavať štít súkromia, je zverejnený na webovej stránke

⁵ ŽUREK, J.: *Praktický průvodce GDPR*. 1 vydání. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2017. s. 147.

⁶ Bližšie pozri:

<<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=2ADF7327FE3C3D33875AA8FBAA644697?text=&docid=169195&pageIndex=0&doclang=SK&mode=lst&dir=&oc=first&part=1&cid=6577843>>.

<https://www.privacyshield.gov/list>. Medzi tu uvedenými je napríklad spoločnosť sídliaca v Californii, Clara Health, Inc., ktorá okrem účelu zberu a zhromažďovania osobných údajov uvádza aj to, ktoré konkrétne osobné údaje bude požadovať od svojich zamestnancov, ktoré od pacientov a ďalej hovorí aj o prenose osobných údajov iným stranám. Konkrétne uvádza: *„Zhromažďujeme osobné údaje od klinických pacientov a pracovníkov klinického skúšania. Od pracovníkov klinického skúšania požadujeme uvedenie mena a priezviska, telefónneho čísla a e-mailovej adresy v prípade, ak by dostali správu od pacientov, ktorí by sa chceli dozvedieť viac o klinickom skúšaní, ktoré koordinujú. Od pacientov zhromažďujeme informácie potrebné pre proces predbežného skríningu pre štúdie, na ktoré sa vzťahujú v závislosti od testu. Ak pacientovi pomáhame pri skúmaní možnosti klinického skúšania, požiadame o jeho meno, pohlavie, e-mail, telefónne číslo, dátum narodenia, mesto, PSČ. Osobné údaje sa spracúvajú a zhromažďujú transparentným a ľahko zrozumiteľným spôsobom s cieľom zefektívniť komunikáciu týkajúcu sa výkonu práv dotknutých osôb. Clara Health nebude zdieľať osobné údaje s inými stranami, okrem prípadov, keď používateľ dal svoj výslovný súhlas, napríklad keď sa uchádzajú o klinické skúšanie a žiada, aby sme ich zdieľali s výskumným tímom v mieste pokusu, ktoré je najbližšie k nim.“*⁷

Podmienkou samocertifikácie je, aby spoločnosť mala vypracovanú politiku ochrany súkromia v súlade so zásadami uvedenými v Privacy Shield.⁸ Daný certifikát má však časovo obmedzenú platnosť, konkrétne jeden rok, preto je potrebné ho pravidelne obnovovať. V praxi to pre tieto spoločnosti znamená, že sú povinné každoročne analyzovať svoje podmienky ochrany súkromia a ich súlad s Privacy Shield.

Pri režimoch prenosu osobných údajov sa často zabúda na skutočnosť, že Nariadenie sa môže prostredníctvom svojho článku 3 priamo aplikovať aj na zahraničnú spoločnosť.⁹ Na tento fakt priamo upozorňuje aj rozhodnutie Komisie o primeranosti Privacy Shield v odôvodnení 15, podľa ktorého: *„Zásady sa vzťahujú výlučne na spracovanie osobných údajov zo strany organizácie v USA, pokiaľ spracovanie zo strany takýchto organizácií nepatrí do rozsahu pôsobnosti právnych predpisov Únie. Štít na ochranu osobných údajov nemá vplyv na uplatňovanie právnych predpisov Únie, ktorými sa upravuje spracovanie osobných údajov v členských štátoch.“*¹⁰

⁷ Dostupné na internete:

<<https://www.privacyshield.gov/participant?id=a2zt0000000PK3GAAW&status=Active>>.

⁸ BERTHOTHY, J. a kolektív: *Všeobecné nariadenie o ochrane osobných údajov*. Praha: C.H. Beck, 2018. s. 375.

⁹ Bližšie pozri rozhodnutie vo veci C-131/12 Google v. Spain. Dostupné na internete: <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A62012CJ0131>>.

¹⁰ Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/1250 z 12. júla 2016 podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES o primeranosti ochrany poskytovanej štítom na ochranu osobných údajov medzi EÚ a USA.

ZÁVER

K prenosu osobných údajov do zahraničia môže teda dôjsť tak v rámci členských štátov Európskej únie (cezhraničný prenos údajov), ako aj v medzi členskými štátmi a tretími krajinami.

Čo sa týka úpravy a uskutočňovania prenosu osobných údajov nemocnicami a inými zdravotníckymi zariadeniami sídlacimi na území Slovenskej republiky, tak tie v rámci zverejnenej informácie pre dotknuté osoby ohľadom spracúvania ich osobných údajov buď prenos osobných údajov do tretích krajín nemajú upravený vôbec, alebo ho majú upravený tak, že osobné údaje pacientov, resp. iných osôb do tretích krajín neposkytujú. Takto to je napríklad aj v prípade Národného ústavu tuberkulózy, pľúcnych chorôb a hrudníkovej chirurgie vo Vyšných Hágoch, ktorý v rámci informácií o osobných údajoch zverejnených na ich webovej stránke uvádza: „Prenos osobných údajov do tretích krajín sa neuskutočňuje.“¹¹ Obdobne to je v prípade Špecializovanej ortopedickej protetiky v Bratislave, ktorá uvádza: „Osobné údaje dotknutých osôb sa nezverejňujú a neprenášajú do tretích krajín.“¹², ako aj v prípade Ústrednej vojenskej nemocnice SNP v Ružomberku, ktorá vo svojich pravidlách spracúvania osobných údajov upravuje nielen prenos do tretích krajín, ale rovnako aj medzinárodným organizáciám, a to nasledovne: „Prenos osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácie sa neuskutočňuje.“¹³

Výnimkou z vyššie uvedeného je Vojenská nemocnica, a. s. v Košiciach, ktorá v rámci Všeobecných zásad ochrany osobných údajov voľne dostupných na ich webovej stránke uvádza, že: „Nami spracúvané Vaše osobné údaje môžu byť spracúvané aj tretími osobami, za predpokladu, že je to nevyhnutné na plnenie nášho záväzku voči Vám, našim klientom alebo na poskytovanie našich služieb. Pri výbere týchto partnerov vždy dbáme na to, aby bol zaručený vysoký štandard ochrany Vašich osobných údajov. Osobné údaje dotknutej osoby môžu byť spracúvané v krajinách Európskej únie a krajinách, ktoré sú zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore. Prenos osobných údajov môže nastať len do tretích krajín, ktorých právny režim považuje Európska komisia za zabezpečujúci adekvátnu úroveň ochrany osobných údajov.“¹⁴, ktorá touto úpravou pripúšťa možnosť cezhraničného prenosu osobných údajov pacientov do tretích krajín, avšak nie akýchkoľvek, ale len

¹¹ Dostupné na internete: <<http://int.vhagy.sk/hagy/?q=cookie-politika>>.

¹² Dostupné na internete: <<https://www.snop.sk/nemocnica/pacientsky-orientovana-nemocnica/ochrana-osobnych-udajov-v-snop-v-sulade-s-gdpr/>>.

¹³ Dostupné na internete: <<http://www.uvn.sk/pre-pacientov>>.

¹⁴ Dostupné na internete: <<http://www.lvn.sk/index.php/sk/2017-09-27-06-47-25.html>>.

tých, ktorých právny režim sa považuje za zabezpečujúci náležitú úroveň ochrany.

Podľa nami zistených informácií poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, ktorí si ochranu osobných údajov zabezpečujú svojpomocne, odrádza vykonávanie prenosu osobných údajov do tretích krajín, a to práve v dôsledku právnej úpravy obsiahnutej v Nariadení. Uvedené spôsobuje ich obava z porušenia predpisov na ochranu osobných údajov. V praxi tak často dochádza k tomu, že prijmú radšej menej výhodnú ponuku týkajúcu sa napríklad laboratórnych testov, keď dôjde k prenosu osobných údajov medzi niektorým z členských štátov, než by mali uskutočňovať prenosi mimo Európskej únie. Na základe toho možno konštatovať, že Nariadenie predstavuje určité obmedzenie, prekážku.

Je nevyhnutné však dodať, že ide iba o pomyselnú prekážku, nakoľko prenos osobných údajov do tretích krajín vzhľadom na existujúce mechanizmy, ktorých cieľom je udržať rovnakú úroveň ochrany aj po prenose údajov do tretej krajiny a ich následnom spracúvaní v danej krajine, vôbec nie je problém ani po právnej a ani technickej stránke tak, ako ho vnímajú tunajší poskytovatelia zdravotnej starostlivosti. Problém je v samotných poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, ktorí nekladú náležitú dôležitosť oblasti ochrany osobných údajov, a tak aj prostriedky vrátane tých personálnych, ktoré sú vyhradené pre danú oblasť, sú často poddimenzované.

BIBLIOGRAFIA

Všeobecne záväzné právne predpisy

- [1] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov). Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016
- [2] Zákon č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov
- [3] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov
- [4] Dohovor Rady Európy č. 108 o ochrane jednotlivcov pri automatizovanom spracovaní osobných údajov (Dohovor 108)
- [5] Dohoda o európskom hospodárskom priestore
- [6] Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/1250 z 12. júla 2016 podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES o primeranosti ochrany poskytovanej štítom na ochranu osobných údajov medzi EÚ a USA

Iná použitá literatúra

- [1] VALENTOVÁ, T. – BIRNSTEIN, M. – GOLAIS, J.: *GDPR/Všeobecné nariadenie o ochrane osobných údajov. Zákon o ochrane osobných údajov. Praktický komentár*. Bratislava: Wolters Kluwer, 2018. ISBN 978-80-8168-852-2.
- [2] BERTHOTY, J. a kol.: *Všeobecné nariadenie o ochrane osobných údajov*. Praha: C. H. Beck, 2018. ISBN 978-80-7400-714-9
- [3] ŽUREK, J.: *Praktický průvodce GDPR*. Olomouc: Nakladatelství ANAG, spol. s r. o., 2017. ISBN 978-80-7554-097-3

- [4] TIPÁNOVÁ, M.: Dostupné na: <https://www.medipravnik.sk/pravne-clanky/zasada-zodpovednosti-v-praxi-lekarne-591>.
- [5] NOVÁK, M.: Dostupné na: <https://www.medipravnik.sk/pravne-clanky/spracuvate-fotografie-vasich-pacientov-alebo-zamestnancov-zbystrite-pozornost-668/>.
- [6] Rozhodnutie SD EÚ vo veci C 131/12 Google v. Spain. Dostupné na: <https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/?uri=CELEX%3A62012CJ0131>.
- [7] Rozhodnutie SD EÚ vo veci C-362/14 Maximilian Schrems v. Data Protection Commissioner. Dostupné na: <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionId=2ADF7327FE3C3D33875AA8FBAA644697?text=&docid=169195&pageIndex=0&doclang=SK&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=6577843>.
- [8] Pravidlá ochrany osobných údajov Národného ústavu tuberkulózy, pľúcnych chorôb a hrudníkovej chirurgie. Dostupné na: <http://int.vhagy.sk/hagy/?q=cookie-politika>.
- [9] Pravidlá ochrany osobných údajov Špecializovanej nemocnice pre ortopedickú protetiku. Dostupné na: <https://www.snop.sk/nemocnica/pacientsky-orientovana-nemocnica/ochrana-osobnych-udajov-v-snop-v-sulade-s-gdpr/>.
- [10] Pravidlá ochrany osobných údajov Ústrednej vojenskej nemocnice v Ružomberku. Dostupné na: <http://www.uvn.sk/pre-pacientov>.
- [11] Pravidlá ochrany osobných údajov Vojenskej nemocnice, a. s.. Dostupné na: <http://www.lvn.sk/index.php/sk/2017-09-27-06-47-25.html>.
- [12] Rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-101/01 Bodil Lindqvist. Dostupné na: <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionId=F926CA6D4A0922F04CFD0290393703B1?text=&docid=48382&pageIndex=0&doclang=SK&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=112255>.

Európska únia
Európsky sociálny fond

Operačný program
**Efektívna
verejná správa**

EISI *European Information
Society Institute*